

Република Србија
УПРАВНИ СУД
25 У. 14524/16
07.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., ... бр. ..., поднетој против решења тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, број: 112-01-834/2016-01 од 15.09.2016. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 07.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Жалбене комисије Владе Републике Србије, број: 112-01-834/2016-01 од 15.09.2016. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиле, државног службеника у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, Управе за заштиту биља, поднета против решења Управе за заштиту биља Министарства пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије, број: ... од 01.08.2016.године, којим се тачком 1. диспозитива решења тужиле, државни службеник у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, распоређује на радно место фитосанитарни инспектор, у звање саветника, Одсек фитосанитарне инспекције Београд, са местом рада у Смедереву, Одељење фитосанитарне инспекције у Управи за заштиту биља, које је одређено у члану 169. под редним бројем 337. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству пољопривреде и заштите животне средине број ... од 17.03.2016. године; тачком 2. диспозитива, предвиђено је да се државни службеник распоређује на радно место из тачке 1. изреке тог решења, почев од 20.05.2016. године; тачком 3. диспозитива решења прописано је да се државном службенику одређује VIII платна група, I платни разред и коефицијент за обрачун и исплату плате у висини од 2,53, почев од дана распоређивања, а тачком 4. диспозитива предвиђено је да државни службеник има право на додатак на основу плату од 0,4% основне плате, за сваку навршену годину рада у радном односу код послодавца, без обзира у ком државном органу је био запослен (минули рад).

Тужбом, поднетом Управном суду дана 18.10.2016. године, уређеном и

допуњеном поднесцима од 21.11., 28.11., 29.11., 01.12.2016. и 17.03.2017. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа због учињених битних повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене прописа. Наводима тужбе указује да првостепени орган у поновном поступку није поступио ни по једној примедби другостепеног органа, већ је донео ново решење које је идентичне садржине, као раније поништено решење од 18.05.2016. године. Истиче да се у образложењу првостепеног решења не наводе разлози распоређивања на друго радно место, већ се цитирају чланови 133.став 1, 134.став 1. и члан 169. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места Министарства пољопривреде и заштите животне средине, који нису испоштовани. У вези са тим наводи да тужени није узео у обзир чињенице да претходно радно место тужиле - гранични фитосанитарни инспектор у звању саветник, Одсек граничне фитосанитарне инспекције Београд, са местом рада у Београду није укинута, тако да није ни смањен број државних службеника сходно наведеном Правилнику, те да тужила као прекобројни државни службеник није могла да буде премештена на друго радно место. Наводи да је првостепеним решењем тужила поново распоређена у други Одсек фитосанитарне инспекције са местом рада у Смедереву, док је инспекторка Б.Б., са тог радног места распоређена на претходно радно место тужиле са местом рада у Београду, тако да су тужила и Б.Б. замењене што је супротно одредбама Правилника. Сматра да чињеница да јој је задржан коефицијент за обрачун и исплату плате не значи да је решење донето законито, односно да тужила не испуњава услове да задржи претходно радно место. Указала је на члан 134. наведеног Правилника, истичући да је њено радно место увек било везано за канцеларијски посао и у Управи за заштиту биља и последњих годину дана у Управи за аграрна плаћања. Наводи да је дана 01.08.2013. године примљена на место граничног фитосанитарног инспектора, Одсека у Београду, звање саветника, да је њено радно место 1 годину и 8 месеци било у канцеларији начелника граничног фитосанитарног инспектора, да је обављала сложене административне послове везано за рад граничне фитосанитарне инспекције, али да није радила на терену, тј. граничном прелазу, као остали инспектори, при чему је посао на коме је радила комплекснији од инспекторског. Наводи да је на своју иницијативу поводом погоршања њеног здравственог стања и потребе за канцеларијским послом била премештена у Управу за аграрна плаћања, те да је од 01.04.2015. године до 01.06.2016. године радила на одобравању подстицаја у сточарству, који се битно разликује од теренског посла фитосанитарног инспектора, које чињенице тужени орган није узео у обзир приликом доношења одлуке. Указује да је више од годину дана обављала послове у другој управи на којима није могла стећи стручност, искуство и компетенцију у инспекторском послу. Наводи да тужени орган није узео у обзир да је првостепеним решење тужила дискриминисана сагласно члану 18. и 19. Закона о раду који предвиђају да непосредна дискриминација у смислу овог закона јесте свако поступање узроковано неким од основа из члана 18. овог закона, којим се лице које тражи запослење, као и запослени ставља у неповољнији положај у односу на друга лица у истој или сличној ситуацији. Истиче да тужени орган није узео у обзир да није распоређена на територијално исто радно место на којем је запослена и на коме се води као запослена, јер се наводно ради о распоређивању, а не о премештају, које је регулисано чланом 173. Закона о раду. У вези са тим наводи да је упућивање на рад у Смедерево које је удаљено 60 км и на послове на којима никада није радила, тужила онемогућена да ради послове за које је квалификована и које је обављала до доношења

ожалбеног решења. У образложењу првостепеног решења наводе се неистините и нетачне информације, да је било потребно кадровски ојачати Одсек фитосанитарне инспекције Београд, јер се кадровским ојачањем сматра повећање броја извршилаца а не замена једног извршиоца са другим, тако да у ситуацији да је било потребно ојачати Одсек фитосанитарне инспекције Београд, Б.Б. би остала распоређена на радном месту у Смедеревској Паланци а тужилца би била само придружена. Наводи да су неистинити и нетачни наводи првостепеног органа да се руководиоца државних органа приликом распоређивања тужилце руководио потребама државног органа и обезбеђивање ефикасног и квалитетног рада у служби, јер је уместо искусног инспектора који годинама покрива баш тај терен на исто радно место премештена тужилца која није обављала инспекторски посао већ је радила у другој управи и уз то је асмаичар са здравственим проблемима. Сматра да се не могу прихватити наводи да нема другог упражњеног радног места јер је на радном месту тужилце распоређена Б.Б. што тужени орган такође није узео у обзир. Указује да има астму и јаку реакцију у контакту са алергенима тако да је распоређивањем тужилце на друго радно место повређена одредба члана 12. Закона о државним службеницима којом је прописано да државни службеник има право на услове рада који му неће угрозити живот и здравље. Наводи да тужени орган погрешно наводи разлоге због чега није узео у обзир наводе тужилце који се односе на њено здравствено стање јер је ПИО Фонд надлежан само у случајевима утврђивања процента инвалидности код запошљавања особа са инвалидитетом, захтеву за утврђивање степена телесног оштећења и право на инвалидску пензију, тако да ниједан од наведених случајева не одговара тужилци јер није инвалид и нема телесно оштећење, већ јој је потребан посао који није у контакту са алергенима. Наводи да се првостепеним решењем распоређује почев од 20.05.2016. године из чега произлази да решење има ретроактивно дејство. Указује да по претходној систематизацији постојало је само једно радно место Б.Б. у Смедеревској Паланци, не и у Смедереву, а новом систематизацијом отворено је радно место у Смедереву за тужилцу а затворено је последње радно место за Б.Б. у Смедеревској Паланци како би добила тужилино радно место у Београду. Са наведених разлога сматра да је оспореним решењем повређен закон на њену штету, те предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе тужбе, у одговору на тужбу, оспорио је ове у целини, те остајући у свему код разлога оспореног решења, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, ("Службени гласник РС", број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног решења, те одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према стању списка предмета произлази да је првостепени орган решењем од 01.08.2016. године, у поновном поступку поступајући по налогу туженог органа из решења од 22.07.2016. године, тужилцу распоредио на радно место

фитосанитарни инспектор у звање саветник, Одсек фитосанитарне инспекције Београд са местом рада у Смедереву, Одељење фитосанитарне инспекције у Управи за заштиту биља, јер је донет нови Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству пољопривреде и заштите животне који је ступио на снагу 05.05.2016. године, којим су сва радна места која су била систематизована старим Правилником укинута те су државни службеници распоређени по једнаким условима на нова радна места а према пословима које су раније обављали. Према разлозима првостепеног решења приликом доношења одлуке о распоређивању тужиле првостепени орган је имао у виду да је тужила пре доношења новог Правилника, односно у ранијем периоду обављао послове граничног фитосанитарног инспектора, у звању саветник, да има искуства на пословима инспекцијског надзора у фитосанитарној области, тако да је њено искуство, стручност и компетенција определило руководиоца органа да је распореди на наведено радно место, да се у конкретном случају ради о истој врсти посла који је тужила обављала и у ранијем периоду, а везан је за инспекцијски надзор у фитосанитарној области, да је радно место фитосанитарни инспектор на који је тужила распоређена разврстано у звање саветника, што одговара звању на које је била разврстана на претходно радно место, да јој се за обрачун и исплату плате одређује иста платна група, истог платног разреда, као што је имала на претходном радном месту. Навео је и то да се руководилац државног органа приликом распоређивања тужиле руководио пре свега потребама државног органа и обезбеђивања ефикасног и квалитетног рада у служби, да тужила испуњава услове за обављање послова овог радног места полазећи од њене стручне спреме, радног искуства и оспособљености, као и да нема другог одговарајућег упражњеног радног места у Управи за заштиту биља на које би тужила била распоређена.

Према разлозима оспореног решења тужени је одлуку из диспозитива донео јер је нашао да је правилно првостепени орган, након правилноведеног поступка и несумњиво утврђеног чињеничног стања правилно донео ожалбено решење правилно применивши одредбе члана 134. став 1. Закона о државним службеницима. Ово са разлога јер је тужила по спроведеном конкурс примљена у радни однос дана 01.08.2013.године на радно место гранични фитосанитарни инспектор, у звање саветник, Одсек граничне фитосанитарне инспекције, Београд, Одељење граничне фитосанитарне инспекције, Управе за заштиту биља, које послове радног места је обављала пре ступања на снагу Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места. Ценећи наводе жалбе тужени орган налази да су исти неосновани јер је тужила распоређена на радно место у звање које је имала пре распоређивања (саветник), на радно место на коме се обављају послови који по области рада одговарају пословима које је тужила обављала до доношења новог Правилника и да дислоцираност радног места на које је тужила распоређена у односу на радно место у коме је радила до ожалбеног решења нису од утицаја на другачију одлуку, јер тужила у потпуности испуњава услове за обављање наведених послова радног места на које је распоређена. Тужени орган је навео да је на наведено радно место тужила распоређена и из разлога, јер су потребе органа за обављање послова из делокруга органа, захтевале да се изврши такво распоређивање о чему је одлучио руководилац органа јер је у надлежности првостепеног органа да распоређивањем својих запослених обезбеди ефикасан и квалитетан рад органа. Тужени орган налази да тужила није распоређена теторијално на исто радно место на коме је до ожалбеног решења радила, али је

распоређена на исту врсту послова које је до тада радила што је утврдио увидом у опис послова наведених радних места чиме је по оцени туженог првостепени орган поступио сагласно члану 134. Закона о државним службеницима. По оцени туженог неосновани су и наводи жалбе да решење првостепеног органа не садржи ваљане разлоге за доношење одлуке из дипозитива, јер је првостепеном органу у интересу да изврши законито и правилно распоређивање у домену својих надлежности, у циљу остваривања свих функција које су у делокругу рада органа, за чији рад и резултате рада лично одговара. Такође, по оцени туженог неосновани су и наводи жалбе којима се указује на ретроактивно дејство ожалбеног решења, будући да се распоређивање врши на основу наведеног Правилника који је ступио на снагу 05.05.2016. године тако и да наводи који се односи на удаљеност новог радног места, по оцени туженог нису од утицаја на другачију одлуку, будући да се у конкретном случају ради о распоређивању, а не о премештају који је регулисан чланом 173. Закона о раду. Поводом навода жалбе којима се указује на то да није радила на терену, већ је радила сложене административне послове, тужени орган налази да су исти неосновани, будући да из описа послова радног места граничног фитосанитарног инспектора то не произлази. Наводи који се односе на здравствено стање тужиље, по оцени туженог такође нису од утицаја на другачије одлуку, будући да првостепени орган, не располаже подацима да је тужиља покренула поступак за утврђивање умањења радне способности.

По оцени суда, оцена туженог органа о неоснованости жалбе и правилности првостепеног решења не може се прихватити као правилна јер решење првостепеног органа није сачињено сагласно одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), којом је прописано да образложење решења, садржи између осталог, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Ово, пре свега, јер се према разлозима првостепеног решења, не може несумњиво утврдити да ли је у питању распоређивање тужиље или премаштај на друго радно место јер првостепени орган као један од разлога за доношења решења наводи да нема одговарајуће упражњено радно место на које би тужиљу распоредио, те је нејасно, да ли је радно место на које је тужиља примљена у службу, новим Правилником, укинута или је само, смањен број извршилаца. Поред тога првостепени орган као разлог распоређивања тужиље на послове граничног фитосанитарног инспектора наводи да је тужиља раније обављала наведене послове, да има искуства у наведеној области и да се ради о истој врсти посла који је тужиља обављала и у ранијем периоду. Према списима предмета произлази да је тужиља дана 01.08.2013.године ступила на рад на радно место гранични фитосанитарни инспектор, али по наводима тужиље које је истицала у жалби па и у тужби, наведене послове никада није обављала јер је у периоду од 02.04.2015 до 03.05.2016.године решењима број ... од 01.04.2015.године, број ... од 01.06.2015.године, број ... од 12.08.2015.године, број ... од 03.11.2015.године и број ... од 03.02.2016.године, била привремено премештена на радно место за исплату подстицаја за тов у Одсеку за подстицај за тов због повећања обима посла, о чему је приложила доказе уз тужбу тако да произлази да пре измене Правилника, тужиља није обављала послове фитосанитарног инспектора, те се по оцени суда закључак првостепеног органа да тужиља има искуства у наведеној области и да се ради о истој врсти посла који је обављала и у ранијем периоду не може прихватити као утемељен. При том је нејасно, а

што је битно за оцену правилности примене члана 134. став 1. Закона о државним службеницима, обављање којих послова од стране тужиље је ценио првостепени орган, при оцени да су послови на које се распоређује тужиља одговарајући.

Код изнетог, како тужени напред наведене неправилности првостепеног решења на које је тужиља у жалби а затим и у тужби истицала није отклонио, нити наложио њихово отклањање и сам је учинио повреду правила поступка.

Како је оспореним решењем учињена битна повреда правила, што представља погрешну примену закона на штету тужиље, суд је тужбу уважио и на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона, обавезне за тужени орган.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.04.2017. године, 25 У. 14524/16

Записничар
Тија Бошковић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП